

आ ते वत्सो मनो यमत्परमाच्चित्सधस्थात् । अग्ने त्वांकामया गिरा ॥ ११५ ॥

का° [१७. ३. २०. २१.] श्वेतिऽश्वे पुरस्तात्तिष्ठति श्वेताभावेऽश्वेतिऽश्वभावेऽनु-
ह्यग्निभ्यः प्रक्षियमाणेभ्योऽनुवाचयति । श्वेतवर्णेऽश्वेऽन्यवर्णे तदभावे वृषे वा
तिष्ठति सति अग्निभ्यः प्रक्षियमाणेभ्योऽनुब्रूहीति प्रेषितो होतति वत्स इति तृ-
चमनुवक्तीति सूत्रार्थः ॥ अग्निदेवत्यास्तिस्रो गायत्र्यः आद्यावत्सारदृष्टा द्वितीया
वित्वपदृष्टा तृतीया प्रजापतिदृष्टैव । हे अग्ने ते तव वत्सः पयोव्रतत्वाद्दत्तसम-
स्त्वत्प्रियो यजमानः परमाच्चित् चिदप्यर्थे उत्कृष्टादपि सधस्थात्सहस्थानात् द्युलो-
कात् मन आहृत्येति शेषः आयमत् आयहति गृह्णाति मनोनियन्तं करोतीत्यर्थः
इतश्च लोप इति [पा° ३. ४. १७.] इकारलोपे यमदिति वृषम् इषुगमियमां ह इ-
ति [पा° ७. ३. ७७.] ह्वाभावश्छान्दसः । कया गिरा वेद्वाचा मन आहृत्येत्यर्थः ।
कीदृश्या गिरा त्वांकामया त्वां कामयते स्तोतुमिहतीति त्वांकामा तया अलुक् ।
देवैः सह तिष्ठति (५६.) यस्मिन्नग्निः तत्सधस्थं द्युलोकः सध माद इति [पा° ६. ३.
१६.] सहस्य सधदिशः ॥ ११५ ॥

तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम् विश्वाः सुक्षितयः पृथक् । अग्ने कामाय येमिरे ॥ ११६ ॥

हे अङ्गिरस्तम् अन्यते जीव्यते येनेत्यन् अन्नम् अन् प्राणानि क्षिप् अन् अन्नं
गिरति अत्तीत्यङ्गिराः अतिशयेनाङ्गिरा अङ्गिरस्तम् हे अग्ने पृथक् नानाभूताः वि-
श्वाः सर्वाः ताः प्रसिद्धाः स्तुतयः कामायाभिलाषपूरणाय तुभ्यं त्वयि येमिरे निय-
म्यन्ते यजमानैरिति शेषः कर्मणि लिट् । कीदृश्याः सुक्षितयः शोभनाः क्षितयो नि-
वासायाभ्यस्ताः स्वर्गादिशुभस्थानप्रदा इत्यर्थः । यजमाना इहकामपूर्त्यै द्युलोकास्तै
च मल्लैस्त्वामेव स्तुवन्तीति भावः ॥ ११६ ॥

अग्निः प्रियेषु धामसु कामो भूतस्य भव्यस्य । सम्राडेको विराजति ॥ ११७ ॥

इति माध्यन्दिनीयायां वाजसनेयसंहितायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

अग्निः प्रियेषु अभिरुचितेषु धामसु स्थानेषु धिष्येषु एकोऽसहायभूतः सन्वि-
राजति विशेषेण दीप्यते । कीदृशोऽग्निः भूतस्योत्पन्नस्य भव्यस्य भविष्यतश्च जन-